

Какво му трябва на човек

След месеци наред, в които по всеизвестни вирусни причини трябваше да се лишим от много и да се задоволим с основно необходимото, решихме да приложим този принцип за откриването на новата ни учебна година. Щом успяхме да живеем без концерти и спектакли, без ходене на фризьор, маникюр и козметик, без кино и ресторант... без да виждаме близките, без "на коктейл" с дружките и без "на кафе" с колегите, за много дълго време...

Кои са минималните задължителни елементи за началото на една българска учебна година? Започване с химна. Влизане на знамето на училището, обръщение от директорката. Този момент е винаги важен, защото дава тон за цяла една година на едно наистина голямо училище. Вълнението е винаги осезаемо, този път повече от всякога. За първи път не сме се виждали - учители, ученици, родители - половин година. Слушаме госпожа Трибулен с настойчивата мисъл като фон: Дано никога повече такава чудо!

Както сме решили да няма програма, така пък двете ни медалистки по народно пеене решиха, че ще има. Учим децата на български, да, но ги насърчаваме и да мислят самостоятелно и да имат собствено мнение.

За пръв път въвеждането на първокласниците от зрелостниците не можеше да се осъществи. Но това не попречи на големите да им предадат малко мъдрост, както и да им направят шпалир.

Менче, украсено със здравец. Полята вода, звън от звънец. Традицията е спазена, колелото на новата учебна година вече се върти.

Тръгвам да се прибирам. Пътят, избран от моите си ученици, ни води през Люксембургската градина. Поглеждам прекрасния парк, двореца - сграда на Сената и си мисля какво му трябва на човек? Без тези красоти бих могла. Но без химн, менче, първи звънец и първокласници под цветната арка някакси не се виждам. Уж няколко толкова дребни нещица, а са цяла вселена.

От години госпожа Трибулен ми казваше, че учебната 2019-2020 година ще бъде последната трудна за училището година. Днес ѝ повярвах. Местихме празника за Коледа през януари, стачките ни пречиха, но не попречиха на нищо, пандемията преживяхме, пренасяйки цяло голямо училище на платформа за дистанционно обучение. Отново се оказахме без дом, успяхме да му намерим нов и да го преместим на новия адрес.

Една спокойна учебна година е всичко, което една майка и член на управителния съвет иска. Тази ще е такава. Камелия Трибулен го каза.

Даниела Петкова

